

KUKSA

Eräpartiolippukunta Limingan Niittykärppien lehti n:o 2/2012

WAARIT HALTILLA

SIVUT 4-5

JOTOS SIVUT 9-10

PÄKMA SIVUT 6 JA 8

Kuksa 2/2012

Kustantaja: **Eräpartiolippukunta Limingan Niittykärpät ja Limingan Partiotyön Tuki ry**

Päätoimittaja: **Mauno Ylikurkela** Aikuinen tuki ja taittaja: **Hannu Luukinen**

Tämän numeron toimittajat, kirjoittajat, kuvaajat ja piirtäjät: **Pyry, Ansku, Markus, HeikkiM, Pulari, lordi Baden-Powell of Gilwell, Jukkis sekä muutamat nimeltä mainitsemattomat.**

Paperiversion painopaikka: **Limingan seurakunta** Nettiversion julkaisusivusto: **www.niittykarpat.fi**

Tässä lehdessä

ANTEEKSI JO ETUKÄTEEN.....	2	PÄKMÄLLÄ TAPAHTUI.....	10
PARTIOJUORUJA.....	2	SUDENPENTUJEN KARTTAHARKKA.	11
PÄÄKIRJOITUS	3	KARKKIA JA YLIAIKAA.....	12
PARTIOUUTISIA.....	3	KOLOLTA LÖYTYY.....	14
WAARIT HALTILLA.....	4	ERÄSKOOPPI	15
JUTTUJA PÄKMÄLTÄ	6	NE ASSERIN KUULUISAT SAAPPAAT	15
NIITTYKÄRPÄN ELÄMÄÄ.....	7	VALITUSPALAT.....	16
JOTOS JOHTAJAN SILMIN.....	8	SEURAAVA KUKSA.....	16

Anteeksi jo etukäteen

Kuksan tämän numeron ulkoasu repsottaa hieman, eikä palstojen oikea reuna ole totutun säntillinen. Syynä tähän on Kuksan toimituksen tavutuskoneen rikkoutuminen. Kuksan toimitus ja taitto pahoittelee lukijoiden kaunokatseen tarvelevää repsoreunamaa ja yrittää korjata asian syksyn numeroon mennessä.

Partiojuoruja

Paikalla olleiden kertoman mukaan **Hannu** ei tunnistanut Suomen Partiolaisten varapuheenjohtajaa **Jussi 'Jupo' Laresta**, joka oli Oulussa setänsä **Juhani 'Jussi' Lareksen** 80-vuotispäivillä. ”Kukas te olette” - kysymykseen Juppo kuitenkin suhtautui ystävällisesti ja esittäytyi Hannulle, joka oli viemässä juhlaan lippukuntamme virallista onnittelua. ”Valaistus teki tepposet. Tokihan nyt hänet tunsin entuudestaan”, selitteli Hannu mokaansa.

Pääkirjoitus

Ensin kesä ei meinannut tulla ollenkaan, mutta nyt se sitten tulee ihan liian pian. Kuksan toimitus on ollut aivan helisemässä, että tämä numero saatiin kasaan. Toimittajien elämä kun on niin kiireellistä...

Tuskailusta huolimatta saimme lehteen taas mukavasti ja mukavaa sisältöä. Toivottavasti olette samaa mieltä! Tätä kirjoittaessa en vielä tiedä kesän erikoisnumeroista mitään, mutta

suosittelen varmistamaan kaikin keinoin, ettei tuore lehti vaan jää kesälläkään lukematta. Erityisen tarkkana kannattaa olla Havulla, johon lippukuntamme lähtee innolla.

Pian kuitenkin on syksy ja toiminta pyörähtää taas käyntiin. Lähetelkäähän juttuja ja kuvia kesäretkistänne, niin muutkin pääsevät riemuista osallisiksi. Hyvää partiokesää toivottaen,

Markku

Partiotyön Tuki kokousti

Limingan Partiotyön Tuki ry on lippukuntamme kannatusyhdistys, johon jokainen niittykärppä myös kuuluu. Tuen vuosikokous pidettiin Kotikololla Ti 22.5.

Kokouksessa valittu Tuen hallitus:

Puheenjohtaja Jukka Raitio, varapj Antti Viljas, sihteeri Satu Savilampi, rahastonhoitaja Matti Ruotsalainen, jäsenet: Seppo Pietilä, Eero Lumme, Miika Kilpeläinen, Päivi Syrjäpalo, Paula Ilola, Taru Karnaranta, varajäsenet: Armi Tasanto ja Markku Hannola.

Tuhkasenjärven Partiokämpän Maalaustalkooviikonloppu järjestetään 13.-15.7. Lisätietoja lähempänä netistä (www.niittykarpas.fi).

Siltoja Tuhkasenjärvelle

Kulkeminen Tuhkasenjärven ympäri rantaa pitkin on nyt helpompaa, kun vuosia tekeillä ollut silta Silakkaojan yli saatiin Jotoksella tehtyä valmiiksi. Samalla valmistui myös sitä lähellä oleva silta ns. Riistasaareen. Tulevaisuudessa, toivottavasti jo tänä kesänä, rakennellaan vielä lisää siltoja.

Lainattua

Fordin laki: kun hakkaat omat halkosi, ne lämmittävät sinut kahdesti.

(Henry Ford, 1863-1947, yhdysvaltalainen suurliikemies)

Waarit Haltilla

Waarien iskujoukko, Pulari (vas.), Jukkis ja HeikkiM, on saavuttanut Haltin huipun.

Jukkis ja Saana

Pihtusjärven auto- ja varaustupa,
lat: 69,23114° lon: 21,28935°

Sapuskan laittelua.

Välillä tuulahteli. Tässä 15 m/s.

Retkikunta ja majoite.

Juttuja Päkältä

Valmistuimme Päkälle värkkäämällä solmuja ja juttelemalla ensiavusta. Tosin silti EA-rasti meni surkeasti.
-Hillat

Päkän teema oli Afrikka ja se näkyi rasteissa. Esim. Afrikan viisas.

Oltiin ekana kämpällä, syötiin makkaraa ja nakkisoppaa. Oli kiva olla nuotiolla. Syötiin muut eväät. Oli kiva reissu. -Kotkalauma

Piti vastata kysymyksiin Afrikan maista. Helpoimmassa kysymyksessä kysyttiin Egyptin pääkaupunkia. Oikea vastaus oli Kairo. Saimme kolme pistettä. Rasti oli mielenkiintoinen. Pelinappulamme oli Inka.
- Mustikat 2

Rastien välissä leikimme mudassa, vedessä ja lumessa. Jossain vaiheessa mietimme miten pärjäisimme maaliin asti.

Saavuimme partiokämppe 8.55. Päivä alkoi ilmoittautumalla ja tämän jutun kirjoittamisella Kuksaan.

SEIKKAILIJOIDEN 4. RASTI RASTI OLI RUOKARASTI. ALOITIMME SILLÄ ETTÄ IHMETTELIMME MIKSEI OLLUT VALMISTUSOHJEITA. SITTEEN KUULIMME ETTÄ OHJEITA EI OLE, MUTTA KUVA ON... TEIMME TÄYDELLISEN KASVISJAUHELIIHAMÖSSÖ KEITON. SE OLI ERITTÄIN HYVÄÄ. LÄTTYJEN TEKO HIEMAN EPÄONNISTUI NIMITTÄIN LAITOIMME KAIKKI SAUHOT LÄTTYTAIKINAA. RASTI MENI MIELESTÄMME HYVIN. -JUOLUKAT

OLIKIVA KUUNNELLA ELÄINTEN ÄÄNIÄ JA ARVATA MIKÄ ELÄIN SE OLI. NORSU JA SAMMAKKO OLIVAT HELPOIMMAT ELÄIMET.

3. rasti oli EA- rasti. Autoimme kahta potilasta. Toisella epäilemme olleen nilkka nyrjähtänyt ja toisella oli keppi taskussa.

Eka rasti oli kiva, siinä piti tehdä jousipyssy, nuolia ja pussi nuolien kantamiseen. Rastilla tuli kylmä ja käsiä ja jalkoja paleli. Ompelu kesti kauan ja välillä piti vaihtaa ompelijaa. Rasti oli vaikea!
-Huuhkajat

PÄKÄ 2012

Päkän tulokset netissä:

www.niittykarpat.fi

Sudareiden 4. rasti. Ensimmäisenä ampui Eelis, eikä osunut, toisena ampui Antti jousipyssyllä, eikä osunut. Juho ampui viimeisenä ja melkein osui. Antti menetti näkönsä ja kaatui ojaan. Juho ja Jesse menettivät kätensä ja olivat ensimmäisinä maalissa. Aappo menetti jalkansa ja oli viimeisenä maalissa.

Niittykärppien elämä

Melkein kylmä reissu

Joukko Niittykärppiä, Samposia, Jurvan Saloveikkoja, Kittilän Kätäkänkävijöitä, Ilkan partiolaisia sekä Vaasan Sinisiä Partiotyttöjä nukkuu rauhassa paha-aavistamatta Kempeleen Samposten kämpällä Tyrnävän kangasmaastossa. Kello on noin kolme ja meneillään Jamboreelippukunta-Nilan jälkitapaamisen ensimmäinen yö.

Yhtäkkiä kuulen huutoa sekä hirveää jylinää. Ovi remahtaa auki ja oviaukolla seisoo joku. En jaksa ajatella juuri mitään, olen ilmeisesti liian tottunut kokemaan tavattomia asioita keskellä yötä. Kämpässä on kaksi rakennusta joten ajattelen, että tämä on vain joku naapurirakennuslaisten todella epämiellyttävä tapa herättää meidät, mutta pian havahdun todellisuuteen ja ymmärrän, että kyseessä on yöherätys! Ulkoa hohtaa sisälle kuin nuotion kajo. Häiriköt poistuvat rakennuksesta ja huudattavat moottorisahaa ikkunan takana. Nousen istualleni ja katson

**Minut tullaan
repimään
suoraan
makuupussista**

ikkunasta ulos. Lumihangessa on pystyssä pari palavaa keppiä.

Ryhdyimme Jaakon kanssa salamana toimiin. Käsken Jaakon ottaa lampun esille, että voimme tunnistaa yöherättäjät. Menen itse ovelle vahtiin, ja koitan hypätä häirikön kimppuun kun hän tulee sisään. Lopulta Jaakko etsii lamppua ja kaksi yöherättäjää repii minua ulos rakennuksesta. Mieleni ei tee kylmään yöilmaan pelkillä kalsareilla

ja t-paidalla, joten taistelen minkä jaksan. Lopulta yövieraat luovuttavat ja painun takaisin makuupussiin.

Saamme olla jonkun aikaa rauhassa, mutta sitten minut tullaan repimään suoraan makuupussista. Kyseessä on salaliitto johon osallistui myös meidän leiriläisiä. Taas kerran taistelen vastaan enkä päästä irti. Pääsen vapaaksi ja pakeneen kämpän parvelle suojaan.

Vauhdikas yöherätys päättyy siihen, että juttelemme mukavia yöherättäjien kanssa jotka ovatkin tuttaviamme Samposista ja Kiimingin Virkuista.

Jotos johtajan silmin

Saavuvin paikalle ensimmäisenä n.30min ennen leirin alkamista mukanani leirille tarvittavat varusteet.

Pikkuhiljaa myös muut alkoivat tulla paikalle ja leiri saatiin avatuksi.

Leirin pystytys alkoikin melkein heti aloituksen jälkeen puiden hakemisella Pena-laavuja varten. Leirin pystytys vei kokouksissa arvioitua enemmän aikaa ja Tapsa ja Kaari saapuivat leirille myöhemmin kuin olettanut, mutta ruoka oli siltikin ajoissa valmiina ja leirin pystytyksen arvioidun ajan ylittäminen ei syntynyt haittoja, sillä sen jälkeen alkanut, Hannun johtama risusavotta (jolla kerättiin risuja huomisia lauttoja varten) oli valmis nopeammin olimme arvioineet. Koska ruoka ei ollut vielä valmista risusavotan loppumisen jälkeen niin nopea päätös matopelin vetämisestä

leiriläisille täyttämään vapaa-aikaa oli syntynyt. Omat hupinsa siitäkin syntyi kun

Yksi Partiojohtaja-, eli PJ-kurssin tärkeitä osioita on johtamis-harjoitus. Jotos-leiri oli Markuksen johtamisharjoitus.

ihmiset menivät esteiden taakse jottei mato heitä söisi.

Matopelin jälkeen oli ruokailu jonka jälkeen oli sauna. Joillakin oli sattunut puutteellisen tiedotuksen takia jäämään pyyhe

kotia mutta siitäkin selvittiin. Saunan jälkeen ruvettiin vähän ajan hengailun jälkeen nukkumaan

Lauantai alkoi aikataulun mukaisesti klo 8 herätyksellä ja aamupalalla. Heti ruokailun jälkeen alkoi sekä Temmesjoen laskeminen, että lauttojen teko. Lauttoja oli tekemässä myös osa johtajista, joiden lautta pysyi viimevuotta paremmin pinnalla. Leiriläisten palattua joenlaskusta alkoi lounas ja sitten

joenlaskijat aloittivat lautanteon ja lautantekiät lähtivät vuorostaan laskemaan jokea.

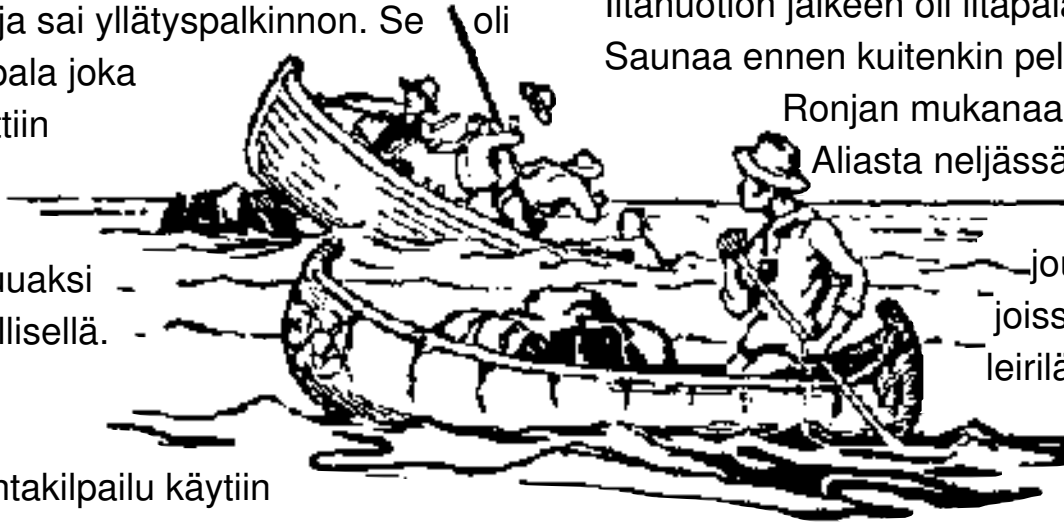
Sillä aikaa johtajat kävivät rakentelemassa narusta keinun ja

tekivät muutakin hauskaa, jotta saisivat aikaansa kulumaan. Myös siltoja käytiin rakentelemassa.

Aikatauluun iski suurempi vapaa-aika, kun viimeisetkin leiriläiset palasivat takaisin joenlaskusta ja toiset olivat saaneet lautan valmiiksi. Koska ohjelmaa ei ollut ennen ruokailua sen enempää eikä ruoka ollut vielä valmis niin ideoimme parin muun johtajan kanssa leiriläisille melontakilpailun jossa voittaja sai yllätyspalkinnon. Se oli pullapala joka annettiin

jälkiruuaksi päivällisellä.

Melontakilpailu käytiin paras kolmesta periaatteella eli kaksi voittoa kolmesta riittäisi voittoon. Kilpailu venyi kolmieräiseksi eikä mitään puuttunut. Yksi riitelykin syntyi. Tuloksena toisen osapuolen märät kampeet. Ruuan yhä ollessa kesken jatkettiin sillan rakentamista (jota siis johtajat olivat jo aloittaneet) johon leiriläiset keräsivät lautoja ja muita tarvikkeita.

Ruokailu sujui aikataulussa ja niin myös siltojen teko sillä ne saatiin valmiiksi ilman ongelmia. Koska koko toinen päivä satoi vettä, pidettiin tunnin

pituihin kuivaus- ja lämmittelytauko, jonka jälkeen alkoi iltanuotio. Se pidettiin lähinnä sään takia sisällä. Iltanuotiosta vastasi Ossi ja ohjelmassa oli mm. perinteisiä partiolauluja ja esitys leiriläisiltä. He eivät kuitenkaan olleet suunnitelleet saatika harjoitelleet sitä ollenkaan, vaikka Ossi oli heitä pari kertaa asiasta muistuttanut.

Jonkinlainen ”esitys” sentään syntyi (hirttopuu-peli parin kirjaimen sanalla). Iltanuotion jälkeen oli iltapala ja sauna. Saunaa ennen kuitenkin pelattiin erä

Ronjan mukanaan tuomaa Aliasta neljässä

joukkueessa, joissa oli sekä leiriläisiä, että johtajistoa.

Saunan jälkeen oli vapaa-aikaa jolloin mm. pelattiin läpsyä ja juteltiin vähän mistä sattuu ja nukkumaankin ehdittiin.

Sunnuntai alkoi aikataulun mukaisesti klo 8 ja tavaroiden pakkaamisella. Klo 9 oli ruokailu jonka jälkeen jokaiselle leiriläiselle ja johtajalle määrättiin oma vastuualue siivoamisesta tai leirin purkamisesta. Siivoaminen, purkaminen ja pakkaaminen kävi sen verran ripeästi, että leiri pystyttiin lopettamaan puoltatoista tuntia aikaisemmin kuin oli arvioitu.

✍️ Markus ☐ BP

Päkmällä tapahtui..

Päkmä alkoi koleassa säässä ja räntäsateessa. Tämähän ei reippaita sudenpentuja ja seikkailijoita häirinnyt, vaan kisaan lähdettiin intoa puhkuen. Sudenpennuilla oli 5 rastia ja seikkailijoilla 8 – Noora.

Aloitusrastilla piti tehdä jousipyssy ja 3 nuolta, sekä nuolille ommella pussi. Huonoin rasti oli ensimmäinen, koska piti ommella ja satoi vettä –Elina.

Eka rasti oli aika haastava, mutta selvisimme siitä ihan hyvin - Kerttu.

Toisella rastilla oli peli ja pelinappulana toimi yksi jäsen joukkueesta, vastaamalla kysymyksiin Afrikasta pääsi eteenpäin. Hauskin rasti oli ehkä toinen rasti ja leijonaa mä metsästä –Kerttu.

Seuraava rasti Turma safarilla oli ensiapurasti. Turma safarilla oli hauska, sillä oli hauska auttaa potilaita – Inka.

Neljännellä rastilla piti jousipyssyllä ja nuolilla osua leijonaan tai tiikeriin, jos ei osunut ensimmäisellä nuolella, menetti joukkue yhden jalan, jos ei osunut toisella, menetti yksi jäsen näön ja jos ei kolmannella nuolella, menetti kädet. Sen jälkeen piti mennä kämpälle niin nopeaa kuin pääsi. 4 rastilla piti ampua leijonaa tai tiikeriä

ja mä ammuin ekalla nuolella leijonaa – Sanni.

Kämpällä oli viimeinen rasti, jolla kuunneltiin eläinten ääniä. Mustikat piti jakaa kahteen. Kisan jälkeen oli ruokailu, ruokana oli nakkikeittoa – Susanne.

Meitä oli kaks joukkoo Mustikka1 ja Mustikka2. Mustikka1 voitti ja Mustikka2 tuli kolmanneksi, kakkosia oli Kärpät – Viivi.

Voittoisan Päkmän jälkeen Mustikka-lauma jäi viettämään yöretkeä kämpälle ja tässä muutama juttu siitäkin. Kisan jälkeen tehtiin trangiolla ruokaa ja se oli haastavaa. Jälkiruoaksi syötiin vaahtokarkkia. Mentiin saunaan. Illalla syötiin mässyä. Aamulla me herättiin ja oli hirvee sotku. Aamupalan teki Kerttu ja Viivi, aamupala oli puuroa. Herätys oli aika hauska – Nea.

Mentiin nukkumaan puoli yhdeltä. Yöherättäjät tulivat juuri silloin ja ikkunaan ilmestyi korvat. Kerttu meni huutamaan – että me ei pelätä ! Niillä soi musiikki ja lopuksi ne jätti taskulampun tien varteen- Kerttu.

Ne korvat siinä ikkunassa oli pelottavia. Luultiin eka että ne on Kärpät, mutta kun kysyttiin niiltä, ne sano että – Ei, ei me oltu. –Viivi.

 Mustikat

SUDENPENTUJEN KARTTAHARKKA

Sudenpentuosasto vietti kevään yhteistä yöretkeään 24.-25.3.2012.

Yöretkeä odotettiin perinteisesti innolla monta viikkoa. Kuten jo yöretken nimestä saattoi päätellä, harjoiteltiin retkellä suunnistukseen liittyviä asioita. *Suunnistus ja karttatehtävät toivat mieleen salapoliisihommat.*

Suunnistusharjoitusten tiimoilta seikkailtiin lauantaina ympäri Limingan kylää. *Ilmansuunnatkin opittiin melkein kaikki ja suunnistaminen oli kivaa, joskin jalat olivat aivan velliä* (kuten Tatu asian ilmaisi).

Ruoka oli hyvää ja maistui ulkoilun jälkeen. Meillä olikin paikalla huippukokit, kiitos siitä vanhemmille!

Leikkiin jäi mukavasti aikaa välillä. Aaro kertoi kotona ensimmäisenä *mainioista esityksistä ja iltaleikeistä, jotka jaksoivat naurattaa vielä kotonakin.* Konstan mielestä *iltanuotio oli melkein*

leirin kohokohta. Oman lauman esitys oli huippu. Kaiken kruunasi laulu Frontside ollie. Tähän mielipiteeseen yhtyvät myös akelat, sudareitten laulu oli kerrassaan hellyttävä. Muuten iltanuotio oli hyvin perinteinen, esityksissä eksyttiin välillä sekä metsään että aiheesta... :)

Nukkumaan meno on yöretkillä aina yhtä jännittävää. Kolmannen vuoden sudarit nukkuivat kaminateltoissa ja kipinämikot osasivat hoitaa hommansa ilmeisen hyvin. Kävipä paikalla muuan yöherättäjäkin.

Aamulla herättiin virkeinä ja aamiaisen jälkeen pakattiin teltat ja tavarat. Suurin osa porukasta lähti vielä kirkkoon ja päätti retkensä siellä. Sitä ennen oltiin kuitenkin jo kerrattu ilmansuunnat Huuhkajien johdolla ja saatu suunnistusmerkit. Muistetaan siis:

**POHJOINEN ETELÄ, MAKAROONI VETELÄ.
LÄNSI JA ITÄ, MITÄ MITÄ MITÄ?
KOILLINEN KAAKKO, SEN TIESI JAAKKO.
LOUNAS JA LUODE, NYT KUTSUU VUODE.**

*Seuraavaa yöretkeä innolla odottaen Saila, Heini & Huuhkajat
(Vihreällä kursivilla kirjoitetut osiot Huuhkajien kommentteja)*

Karkkia ja yliaikaa

Näin siinä taas kävi. Joko Kuksan toimituksen puolesta tai yleisestä ihmeellisyydestä ja jonkun mielestä hieman erikoisista vapaa-ajan harrastuksistani johtuen olen jälleen matkalla kohti uusia elämyksiä. Tällä kertaa autosuunnistusta.

Kokoonpanomme on hieman enemmän kuin säännöissä sallittu, nimittäin autossa istuu kuski-Hannun ja kartturi-Petrin lisäksi vielä ajanottaja-Jaakko ja minä, kirjuri-Pyry. Onneksi kyseessä ovat kuitenkin harjoitusajot,

Reissu alkaa kokonaisuudessaan mainiosti. Seurueemme kaartaa Raahen ABC:n pihaan useamman minuutin myöhässä harjoitusten alkamisajasta. Onneksi mahdumme vielä mukaan ja lähtömme on vasta vartin kuluttua. Ostamme autosuunnistukseen oleellista viihdykettä, syötävää. Ostoskassiin humauttaa pari pussia karkkia ja sipsitölkki, rankka urheilu vaatii rankat hovit, niinhän se menee?

joten meidän läsnäolo ei haittaa laisinkaan. Olemmehan tutustumassa kuitenkin hienoon lajiin ja mahdollisesti myös tulevia kilpailijoita ja harrastajia.

Hannu antaa hieman käytännön ohjeita ja jakaa meille tehtäviä, koska me muut olemme ensikertalaisia. Minä ja kartturina toimiva Petri istumme autossa lähtövalmiina kun Hannu ja Jaakko saapuvat juoksujalkaa autolle, ensimmäinen autosuunnistuskokemukseni voi alkaa.

Homma starttaa niinkin hienosti, että kilpailunumeromme on 13, mikä meitä hieman huvittaa. En tiedä onko epäonnettaren ivaa, mutta heti ensimmäisellä rastivälillä täytyy meidän tehdä pieni ylimääräinen lenkki kun

kartanluku on autosuunnistuksessa hieman erinlaista verrattuna normaaliin suunnistamiseen. Pian kuitenkin ensimmäinen tarkistusasema löytyy ja matka jatkuu. Rasteja tulee ja rasteja menee. Harhaankin ajetaan välillä, mutta reitille kuitenkin löydetään joka kerta takaisin.

Nyt onkin sitten sen osion vuoro, joka meillä kolmella ei ollut käynyt

mielessäkään, nimittäin kunnon ralliajo jonkun hallin pihalla. Nyt taistellaan aikaa vastaan. Petri lukee ohjeita ja Hannu ohjaa huimapäisenä. Tiukkaa mutkaa seuraa mutkan perään ja auto

menee mitä pienimmistä väleistä kovaa vauhtia. Samalla bongaamme rasteja ja minä kirjaan ylös.

Rälläys loppuu ja matka jatkuu teitä pitkin. Tämä onkin sitten se väli joka ei mennyt aivan niinkuin elokuvissa. Päätimme käydä hieman ylimääräisen lenkin ja päädyimme ties minne. Olimme myöhässä todella reippaasti, mutta emme antaneet sen haitata.

Harmiksemme tämä oli juuri se jakso jossa oli kaksi asemaa, joissa aikamme tarkistettiin. Olemme monta minuuttia

myöhässä, mutta onneksi AT-asemalla autossa istuva mies jaksaa hymyillä ystävällisesti ja toivottaa onnea numerolle 13. Sarkastista.

Loppu suunnistus sujuukin oikein mukavasti välillä kaahauspaikoissa rälläten ja taas maantiellä karkkia syöden. Viimein pääsemme maaliin noin kahden ja puolen tunnin ajon jälkeen. Kun tulokset valmistuvat, saamme tietää

olevamme sarjamme neljänsiä.

Eihän se niin huonosti mennytkään. Yhteensä meidän sarjassa oli kuusi autoa. Tosin pitää ottaa

huomioon, että meitä autossa istui neljä ja Hannu on kokeneempi ja olisi oikeasti ajanut korkeammassa luokassa. Reissu oli kertakaikkiaan mahtava ja hieno kokemus. Opittiin ainakin, että pitää muistaa ottaa mukaan kuulakärkikynä ja sekuntikello. Kyllähän se homma sujui ilman sekkariakin, mutta oli se omanlaistansa rullanssia. Pian istummekin taas autossa väsyneinä päivän toimista ja otamme suunnaksi Lumijoen kautta Limingan.

Kololta löytyy...

Kuksan toimitus, kuten moni muukin, on pannut merkille kummallisen vaatekeon kolon eteisen nurkassa. Keko on kasvanut taas huimasti viime vuoden aikana. Niittykärpät ovat unohdelleet leireille ja kololle jos jonkinmoista kampetta, johon päätin tutustua hieman lähemmin.

Ennen vanhaan löytötavarat vietiin noin vuoden välein kierrätykseen joko pelastusarmeijalle tai muulle hyväntekeväisyysjärjestölle. Ajattelin herättää perinteen taas henkiin ja lahjoittaa kaiken mahdollisen Suomen Punaisen Ristin konttiin ensi syksynä. Jos siis haluat pelastaa tavarasi, toimi nopeasti!

Tämä kori on lojunut kololla vuoden 2010 Wanhan Ajan Joulusta lähtien. Pienen muistin virkistykseen jälkeen muistin kuka korin toi jamboreeporukan myyjäisiin. Palautin korin omistajalleen.

Nämä ruokailuvälineet ovat aivan huippukunnossa. Kaiken lisäksi niissä lukee omistajansa nimi! Käyppäs tarkistamassa olisivatko ne sinun.

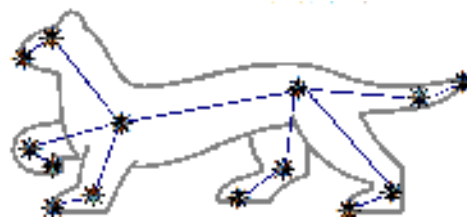
Aijai! Jotkut eivät muista pitää huoltaan edes miltei tärkeimmästä partiotavarastaan! Harmi vain, näitä ei SPR:n kontti ota vastaan, vaikka ehyitä ja hyväkuntoisia molemmat ovat. Muistakaahan varustaa omat huivinne nimellä! Samanlaisia kun löytyy lippukunnastamme satoja...

Lisäksi kolon nurkista löytyi 10 paria sormikkaita, 5 paria hanskoja ja 6 paria villasukkia sekä 3 kauluria ja huppua, kaulahuiveja, toppahousuja, reppu ja kumisaappaita, ruokailuvälineet nimellä varustettuna, unirättejä ja kaikenmoista kampetta.

Käykää katsomassa löydättekö jotain omaanne, ennen kuin on liian myöhäistä. Muistakaa merkitä tavaranne kun lähdette leireille ja retkille, ettei niille käy kuten näille onnettomille!

📧 Ansku

ERÄSKOOPPI

Sudenpentu

Jos astut koirankakkaan, kesä on oletettavasti lämmin.

Seikkailija

Jos koulutodistus ei miellytä, tulet näkemään koko kesän painajaisia matikasta.

Tarpoja

Kannattaa tutustua Havulla ihmisiin lippukuntamme ulkopuolelta. Joku heistä voi olla yksi elämäsi tärkeimmistä henkilöistä!

Samoaja

Jos et ole vielä saanut kesätöitä, et tule niitä todennäköisesti saamaankaan.

Vaeltaja

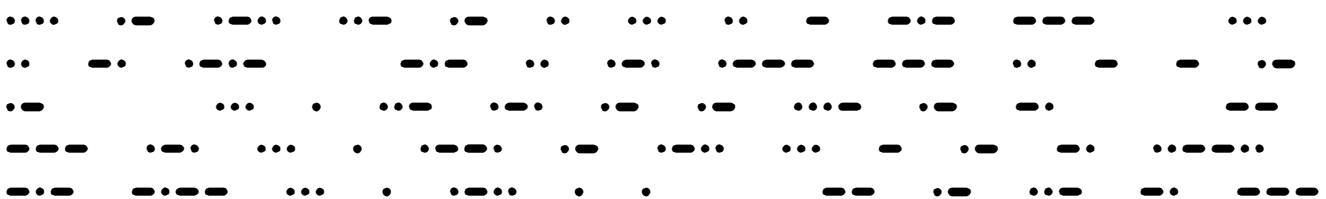
Kesä tuli, kesä meni.

Aikuinen

Karavaanari ei ole kaikkien kaveri, joten teltan kanssa reissuun!

Ne Asserin kuuluisat saappaat

Kuksan 4/2011 Valituspaloissa oli maininta Asserin saappaista, niin suurta kunnioitusta ja hämmennystä kuin ne herättävätkin. Oletko sinä kuullut vielä niistä? Tiedätkö mahdollisesti minkä väriset ne ovat? Entä mikä mahtaa olla niiden koko? Joka tapauksessa, kuuluisat ne ainakin ovat, ehkä tulet sen itsekin joku päivä huomaamaan...

ValitusPalat

Hei

Mauno!

Kuka oot?

Vastaa:

045

Haluisin
tietää ketkä
on Kuksan
toimittajia?

Kiitos juttuaiheista!
Kuksan toimitus on
suurennuslasin alla
seuraavassa Kuksan
numerossa! T: Mauno

Voit jättää valitukset, kehut,
risut, ruusut, terveiset sekä
mieltä painavat asiat

Kolon alakerrassa
olevaan vihreään
postilaatikkoon
Kuksassa
julkaistavaksi.

Ansku on
LILLIPUTTI!

TERKKUJA YHELLE
TIETYLLE TYTÖLLE
T: JOKU POIKA
JOKA ON II-VUOTIAS

Ostahan mopo!

Terkkuja Hilloille!
t: Naalit

Me halutaan
yöherätyksiä!

Tv Kololla on liian
vähän kokouksia!!!!

Miksi Suikki
eros Kuksan
toimituksesta?
Sen jutut oli
hyviä.

PEACE!

Kuka ihme antoi
Suikille ajokortin?

Moi, olen Anna. Minä haluaisin
että minua haluaisin että niin,
minä, no jaa...

Seuraava Kuksa

Seuraava painettu Kuksan numero on kevään lopussa ilmestyvä Kuksa 3/2012. Lähetä lehteen tulevat jutut ja kuvat sähköpostina osoitteeseen kuksa@niittykarpat.fi tai Kuksan postilaatikkoon Kotikololle elokuun loppuun mennessä. Kesällä voi ilmestyä myös Kuksan erikoisnumeroita. Ne ilmestyvät aikanaan myös nettiin.

Lue lippukunnan
tuoreimmat
uutiset netissä
www.niittykarpat.fi